

Sygn. akt: III U 114/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 października 2014r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Bożena Beata Bielska
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Małgorzata Laskowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 21 października 2014r. w O.

sprawy z odwołania H. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania H. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 16 grudnia 2013r. **znak** (...)

orzeka:

- zmienia zaskarżoną decyzję i od 16 sierpnia 2013r. przelicza H. W. emeryturę przy przyjęciu przeciętnej podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z 20 lat kalendarzowych: od 1970r. do 1987r. i od 1996r. do 1997r. oraz przy przyjęciu wskaźnika wysokości podstawy wymiaru 59,44%;
- w pozostałym zakresie odwołanie oddala.

UZASADNIENIE

W odwołaniu od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P. z dnia 16.12.2013r. H. W. wniósł o uwzględnienie przy ustalaniu wysokości emerytury wynagrodzenia osiągniętego w Przedsiębiorstwie (...) w M. M., w tym za lata 1981-1984 zgodnie ze złożonymi kartami wynagrodzeń, przyjęcia do ustalenia wysokości emerytury lat 1984-1985 zamiast roku 2010 i 2011 oraz przeliczenia emerytury. Domagał się też uwzględnienia zarobków z okresu zatrudnienia w Spółdzielni Pracy (...) w M. M.. od 01.02.1984r. do 30.09.1990r.

W uzasadnieniu wskazał, że ZUS nie uwzględnił jego zarobków za 1981r., nadto uważa, że korzystniejszym byłoby dla niego przyjęcie wynagrodzeń z lat 1984-1985, zamiast przyjętych lat 2010 i 2011.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie podnosząc, że decyzją z dnia 16.08.2013r. przyznano H. W. prawo do emerytury. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjęto przeciętną podstawę

wymiaru składek z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia, tj. z lat od 1969r. do 1983r., od 1996r. do 1998r. i od 2010r. do 20011r. i WWPW 45,85%. W decyzji tej uwzględniono kwoty minimalnego wynagrodzenia za okres zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...)w M.M., za który nie została złożona lista płac, natomiast wynagrodzenie za 1981r. zostało uwzględnione w kwocie 20.204zł, na którą składają się uwidocznione na listach sumy, tj. rekompensata w kwocie 480zł, urlop w kwocie 5.125zł, premia w kwocie 10.609zł, dodatek za szkodliwe warunki w kwocie 1.931zł oraz za godziny nocne w kwocie 2.059zł. Ponieważ na liście brak jest kwoty zasadniczego wynagrodzenia, zostały przyjęte tylko te składniki, co do których nie ma wątpliwości, że zostały wypłacone.

Organ rentowy wskazał również, że nie zostały uwzględnione wynagrodzenia za okres zatrudnienia w Spółdzielni Pracy (...) w M. M.. od 01.02.1984r. do 30.09.1990r., ponieważ z przedłożonych dokumentów wynika, iż wypłacone było wynagrodzenie ryczałtowe i trudno na ich podstawie ustalić, w jakiej wysokości. Brak jest zaś podstaw do uwzględnienia wynagrodzenia minimalnego, ponieważ odwołujący nie był zatrudniony na podstawie umowy o pracę.

ZUS podniósł, iż w dniu 23.11.2011r. H. W.wniósł o przeliczenie podstawy wymiaru emerytury na podstawie uzyskanych z archiwum kserokopii kart wynagrodzeń z lat 1982-1984 z Przedsiębiorstwa (...)w M.M.. Po rozpatrzeniu tego wniosku decyzją z dnia 16.12.2013r. przeliczono wysokość emerytury od 01.11.2013r. Uznano kwoty wynagrodzeń za 1982 i 1984r. na podstawie kart wynagrodzeń i dodatkowego wyjaśnienia archiwum, tj. za 1982r. przyjęto kwotę 98.178zł, za 1984r. przyjęto kwotę 14.392zł. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury odwołującego przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia, tj. z lat od 1969r. do 1983r., od 1996r. do 1998r. i od 2010r. do 20011r. i WWPW 47,64%.

W ocenie ZUS kwoty do podstawy wymiaru emerytury zostały przyjęte prawidłowo, bowiem odwołujący nie przedłożył środków dowodowych, na podstawie których możliwe byłoby ustalenie innego dochodu, dlatego zaskarżona decyzja uwzględnia właściwe kwoty.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Zaskarżoną decyzją z dnia 16.12.2013r. ZUS przeliczył H. W.emeryturę od 01.11.2013r. Do ustalenia jej wysokości uwzględniono wynagrodzenie osiągnięte przez niego w okresie zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...)w M.M.. za 1982r. w kwocie 98.178zł i za 1984r. w kwocie 14.392zł. Przeliczenie to zostało dokonane w oparciu o karty wynagrodzeń, nadesłane po raz kolejny przez odwołującego. Analiza akt emerytalnych odwołującego wskazuje, iż z kart tych przyjęto tylko te składniki, które były na kartach opisane w sposób umożliwiający ustalenie, z jakiego tytułu została wypłacona dana kwota. Nie przyjęto więc kwot opisanych jako (...), (...)(...).

Odwołujący kwestionując w/w decyzję domagał się uwzględnienia wynagrodzenia osiągniętego w Przedsiębiorstwie (...) w M. M., w tym za lata 1981-1984 zgodnie ze złożonymi do ZUS kartami wynagrodzeń, przyjęcia do ustalenia wysokości emerytury lat 1984-1985 zamiast lat 2010 i 2011oraz przeliczenia emerytury.

Z akt emerytalnych wynika, iż H. W. w Przedsiębiorstwie (...) w M. M.. był zatrudniony w okresie od 01.02.1979r. do 31.01.1984r.

W dniu 17.07.2013r. odwołujący złożył wniosek o emeryturę, do którego dołączył uzyskane z archiwum poświadczone za zgodność z oryginałem kserokopie kart wynagrodzeń za lata 1981-1984 z tego zakładu oraz legitymację ubezpieczeniową (k. 8-12a.e.). Nadto złożył świadectwo pracy za okres zatrudnienia w Spółdzielni Pracy (...) w M. M., spółdzielczą umowę o pracę, oraz dokumenty dotyczące wysokości wynagrodzeń otrzymywanych w tej Spółdzielni (k. 21-27a.e.).

Decyzją z dnia 16.08.2013r. przyznano mu prawo do emerytury od 16.08.2013r. a do ustalenia jej wysokości z przedłożonych kart wynagrodzeń przyjęto: za 1981r. kwotę 20.204r. i za 1983r. kwotę 130.743zł. Nie uwzględniono zaś wówczas wynagrodzeń za lata 1982 i 1984, bowiem na kartach wynagrodzeń za te lata nie wskazano nazwiska i imienia osoby, której dotyczą. W decyzji z dnia 16.08.2013r. do ustalenia podstawy wymiaru emerytury odwołującego

przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia, tj. z lat od 1969r. do 1983r., od 1996r. do 1998r. i od 2010r. do 20011r. i WWPW 45,85%. Uwzględniono kwoty minimalnego wynagrodzenia za okres zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w M.M., za który nie zostały złożone karty wynagrodzeń, natomiast wynagrodzenie za 1981r. zostało uwzględnione w kwocie 20.204zł, na którą składały się uwidocznione na karcie sumy, tj. rekompensata w kwocie 480zł, urlop w kwocie 5.125zł, premia w kwocie 10.609zł, dodatek za szkodliwe warunki w kwocie 1.931zł oraz za godziny nocne w kwocie 2.059zł. Ponieważ na liście brak było kwoty wynagrodzenia zasadniczego, nie zostało ono uwzględnione.

Nie zostały uwzględnione również wynagrodzenia za okres zatrudnienia w Spółdzielni Pracy (...) w M. M. od 01.02.1984r. do 30.09.1990r., ponieważ zdaniem ZUS z przedłożonych dokumentów wynikało, iż wypłacone było wynagrodzenie ryczałtowe. ZUS uznał nadto, iż brak jest podstaw do uwzględnienia wynagrodzenia minimalnego, ponieważ odwołujący nie był zatrudniony na podstawie umowy o pracę.

Z akt emerytalnych wynika nadto, iż w dniu 28.11.2013r. H. W. po raz kolejny złożył do ZUS karty wynagrodzeń za lata 1981-1984, do kart tych załączył pismo z archiwum poświadczające, iż są to karty z jego akt osobowych.

Wówczas organ rentowy decyzją z dnia 16.12.2013r. przeliczył mu wysokość emerytury od 01.11.2013r. Uznano wówczas kwoty wynagrodzeń za 1982r. w kwocie 98.178zł i za 1984r. w kwocie 14.392zł. Z kart tych przyjęto tylko te składniki, które były na kartach opisane w sposób umożliwiający ustalenie, z jakiego tytułu została wypłacona dana kwota. Nie przyjęto więc kwot opisanych jako (...), (...)(...). Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury odwołującego przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia, tj. z lat od 1969r. do 1983r., od 1996r. do 1998r. i od 2010r. do 20011r. i WWPW 47,64%.

Odwołujący kwestionując w/w decyzję domagał się uwzględnienia wynagrodzenia osiągniętego w Przedsiębiorstwie (...) w M. M., w tym za lata 1981-1984 zgodnie ze złożonymi do ZUS kartami wynagrodzeń, tj. przyjęcia wszystkich widniejących tam sum, przyjęcia do ustalenia wysokości emerytury lat 1984-1985 zamiast lat 2010 i 2011 oraz przeliczenia emerytury. Odwołujący wywodził też, że za 1981r. nie przyjęto w ogóle jego wynagrodzenia. Nie można jednak z tym się zgodzić z tym ostatnim stwierdzeniem, bowiem z akt emerytalnych wynika, iż ZUS przyjął na podstawie karty wynagrodzeń za ten rok kwotę 20.204zł (k. 44, 52a.e.). Zauważyć jednak trzeba, że na karcie wynagrodzeń za ten rok wskazano tylko dodatki do wynagrodzenia a nie wskazano wynagrodzenia zasadniczego, dlatego ZUS nie uwzględnił też wynagrodzenia zasadniczego, chociaż powinien był je uwzględnić chociażby w wysokości minimalnej.

Odwołujący domagał się też uwzględnienia zarobków z okresu zatrudnienia w Spółdzielni Pracy (...) w M. M. od 01.02.1984r. do 30.09.1990r. Na okoliczność ich wysokości złożył do ZUS świadectwo pracy, spółdzielczą umowę o pracę, oraz dokumenty dotyczące wysokości wynagrodzeń otrzymywanych w tej Spółdzielni (k. 21-27a.e.).

W ocenie Sądu odwołanie co do zasady podlegało uwzględnieniu, natomiast Sąd przyjął kwoty niższe od żądanych przez odwołującego.

W toku postępowania Sąd uzyskał z Archiwum Państwowego w W. Archiwum Dokumentacji osobowej i Płacowej w M. akta osobowe odwołującego, w których znajdowały się m.in. umowa o pracę i angaże regulujące wynagrodzenie H. W. w okresie jego zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w M. M..

Dysponując w/w aktami osobowymi i aktami emerytalnymi Sąd uznał, że w oparciu o zawarte tam dokumenty możliwe jest ustalenie zarobków w spornym okresie zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w M. M. i w Spółdzielni Pracy (...) w M. M..

Na tę okoliczność Sąd dopuścił dowód z opinii biegłej z zakresu rachunkowości H. G., zlecając jej wyliczenie wynagrodzenia z tych zakładów pracy oraz wyliczenie WWPW wg wszystkich wersji i wskazania wersji najkorzystniejszej.

W pisemnej opinii z 12.08.2014r. biegła H. G. wyliczyła wynagrodzenie H. W. w okresie zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w M. M.. i w Spółdzielni Pracy (...) w M. M..

Odnosząc się do wynagrodzeń osiągniętych w Przedsiębiorstwie (...) w M. M.. biegła wskazała, że odwołujący był tam zatrudniony od dnia 01.02.1979r. do 31.01.1984r. Wskazała również, że do akt ZUS zostały złożone karty wynagrodzeń za okres zatrudnienia w latach 1981-1984. Analiza tych kart wynagrodzeń wskazuje, iż w roku 1981 zostało wykazane na nich wynagrodzenie odwołującego ogółem, w tym niektóre składniki wynagrodzenia. W składnikach nie wykazano płacy podstawowej. W pozycji „Razem płaca” na kartotece niejednolicie wykazywano sumę składników wynagrodzeń odwołującego się, tj. w niektórych miesiącach pozycja ta zawierała dodatek stażowy, poz. „1/12”, rekompensatę, w innych nie zawierała tych składników. Biegła dodała, iż z jej dotychczasowego doświadczenia wynika, że niektóre zakłady pracy na kartach wynagrodzeń wykazywały wynagrodzenia osobowe ogółem, w tym wyszczególniano niektóre składniki wynagrodzenia niezbędne do celów statystyczno – rozliczeniowych. Zdaniem biegłej wynagrodzenie wykazane w pozycji „Razem płaca” stanowiło podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne.

Biegła dodała, iż skoro odwołujący otrzymywał w 1981r. w każdym miesiącu premię, dodatek za pracę szkodliwą, dodatek za staż pracy, to otrzymywał również wynagrodzenie zasadnicze. W roku 1981 odwołujący był wynagradzany według stawki 22,50 zł (angaż od 01.10.1980r.). Ponadto od 01.01.1981r. miał otrzymywać dodatek do płacy zasadniczej w wysokości 1.000zł a na kartach wynagrodzeń został wykazany czas pracy odwołującego, który przyjęła do wyliczeń.

Biorąc pod uwagę czas pracy i stawkę według angażu za rok 1981 biegła wynagrodzenie zasadnicze wraz z dodatkiem wyliczyła na kwotę łączną 55.515zł.

Biegła wyliczając wynagrodzenie za pozostałe lata zatrudnienia H. W. w tym zakładzie przyjęła, iż do ustalenia podstawy wymiaru dla pracowników uspołecznionych zakładów pracy nie przyjmuje się tych składników wynagrodzenia w gotówce i w naturze z tytułu wykonywania pracy w ramach stosunku pracy, od których nie ma obowiązku opłacania składek na ubezpieczenie społeczne. Przy ustalaniu, czy istnieje obowiązek opłacania składek na ubezpieczenie społeczne od określonych składników wynagrodzeń, stosuje się zaś przepisy obowiązujące w okresie, z którego wynagrodzenie jest uwzględniane w podstawie wymiaru.

Biegła stosując te przepisy, szczegółowo wskazane przez nią w opinii, wyliczyła wynagrodzenie odwołującego. Wskazała przy tym, iż z analizy kart wynagrodzeń wynika, że odwołującemu wypłacano następujące składniki przyjmowane do ustalenia wskaźnika wysokości i podstawy wymiaru emerytury: płaca zasadnicza, premia, wynagrodzenie za godziny nadliczbowe, dodatek stażowy (dodatek wykazywany w kolumnie 19), dodatek za pracę w warunkach szkodliwych oraz pracę w nocy, rekompensaty.

Ponadto odwołującemu wypłacono składniki określone jako: (...), (...), (...) Na podstawie analizy akt osobowych i wpisów na kartach wynagrodzeń należy przyjąć, że w listopadzie – grudniu 1982r. wypłaty w kwotach po 650zł (razem 1.300zł) stanowiły zwiększenia płacy zasadniczej zgodnie ze zmianą angażu z dnia 27.10.1982r.

Biegła zaznaczyła, iż w oparciu o akta sprawy i akta osobowe nie ma możliwości ustalenia, jakie pozostałe składniki wynagrodzenia zostały wykazane w w/w pozycjach (...), (...), (...)

W związku z powyższym kwoty wynagrodzeń biegła wyliczyła w II wariantach:

- **wariant I** – przyjęto, że wszystkie składniki wynagrodzenia wykazane na kartotekach podlegały składkom na ubezpieczenie społeczne,

- **wariant II** – przyjęto, że składniki określone: (...), (...), (...) z wyłączeniem kwot zwiększenia płacy zasadniczej w miesiącu listopadzie i grudniu 1982 r. (1.300zł) nie stanowiły podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne.

H. G. zaznaczyła też, że za okres zatrudnienia odwołującego do dnia 31.12.1980r. brak jest kart wynagrodzeń.

Zgodnie z angażami wynagrodzenie odwołującego wynosiło od 01.02.1979r. – zasadnicze 21zł, dodatek za pracę w warunkach szkodliwych 0,50 zł. Odwołującemu przysługiwała premia w wysokości 10%. Od miesiąca września 1980r. premię podwyższono do 20%. Z dniem 01.10.1980r. wynagrodzenie wynosiło 22,50 zł, dodatek za pracę w warunkach szkodliwych 1zł.

Biegła wskazała nadto, iż odwołujący był niezdolny do pracy w dniach 16-18.10.1979r. i 11-15.12.1979r. i za ten okres wyliczyła zasiłek chorobowy.

Przy dokonywaniu wyliczeń biegła wzięła pod uwagę przepisy obowiązujące w zakresie wysokości zasiłku i sposobu jego obliczania. Wynagrodzenia z uwzględnieniem zasiłków za ten okres biegła ustaliła w dwóch wersjach:

- **wersja I** – przyjęto, że odwołujący otrzymywał premię w wysokości wskazanej w angażu, liczoną od płacy zasadniczej,

- **wersja II** – przyjęto, że odwołujący się nie otrzymywał premii.

Ustalając wynagrodzenie z okresu zatrudnienia H. W. w Spółdzielni Pracy (...) w M. M., biegła wzięła pod uwagę dokumentację znajdującą się w aktach emerytalnych odwołującego.

Wskazała, iż do akt ZUS została załączona spółdzielcza umowa o pracę, zgodnie z którą odwołujący został zatrudniony od dnia 01.02.1984r. w Spółdzielni Pracy (...) w M. M.. na stanowisku kierownika zakładu przewijania silników i miał otrzymywać wynagrodzenie w kwocie 7.600zł. Wskazała też, że umowa nie określała wymiaru czasu pracy a w szczegółowych warunkach pracy w zakładzie usługowym na zryczałtowanym rozrachunku ustalonymi z H. W. i B. K. wskazano wynagrodzenie miesięczne 7.600zł + 5.700zł = 13.300zł. Wg szczegółowych warunków pracy ustalonych dnia 02.01.1985r. dla H. W., B. K., S. B., wynagrodzenie miesięczne wynosiło 7600zł+(5.700x2)=19.000zł. Od powyższego wynagrodzenia została ustalona składka na ubezpieczenie społeczne w kwocie 8.170zł (43% podstawy wymiaru). Z warunków pracy wynika, że w zakładzie oprócz odwołującego zostały zatrudnione dwie osoby a odwołujący był kierownikiem zakładu usługowego.

Biegła wskazała również, że wg szczegółowych warunków pracy ustalonych dnia 01.10.1987r. wynagrodzenie miesięczne wynosiło 14.000zł+(10.500x2)=35.000zł. Od powyższego wynagrodzenia została ustalona składka na ubezpieczenie społeczne w kwocie 15.050zł (43% podstawy wymiaru). Z warunków pracy wynika, że w zakładzie oprócz odwołującego zostały zatrudnione dwie osoby. Wg szczegółowych warunków pracy ustalonych dnia 02.10.1988r. wynagrodzenie miesięczne wynosiło 14.000zł+(13.500,00 x 2) = 41.000zł. Od powyższego wynagrodzenia została ustalona składka na ubezpieczenie społeczne w kwocie 15.580zł (38% podstawy wymiaru). Z warunków pracy wynika, że w zakładzie oprócz odwołującego zostały zatrudnione dwie osoby.

Biegła zaznaczyła, iż według Rozporządzenia Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 24.06.1982r. w sprawie obliczania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne oraz świadczeń z ubezpieczenia społecznego z tytułu zatrudnienia w spółdzielczych zakładach usługowych od 01.07.1982r. miesięczne zarobki z tytułu zatrudnienia w pełnym wymiarze czasu pracy, przyjmowane do obliczenia podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne oraz świadczeń pieniężnych z tego ubezpieczenia, ustalano w formie ryczałtów uzależnionych od kategorii osobistego zaszeregowania pracowników przez spółdzielnię. Ryczałty określano w kwotach odpowiadających wielokrotności najniższego miesięcznego wynagrodzenia pracowników gospodarki uspołecznionej. Najniższa podstawa wymiaru składek odpowiadała półtora krotnej kwocie najniższego wynagrodzenia miesięcznego pracowników gospodarki uspołecznionej. W razie zatrudnienia w niepełnym wymiarze czasu pracy kwotę ryczałtu zmniejszało się proporcjonalnie do czasu pracy ustalonego w umowie.

Zgodnie zaś z Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 09.11.1987r. w sprawie zgłaszania pracowników do ubezpieczenia społecznego oraz składek na to ubezpieczenie, obowiązującym od 01.01.1988r. podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne pracowników zatrudnionych w spółdzielczych zakładach usługowych prowadzonych na zasadach zryczałtowanego rozrachunku stanowiło miesięczne wynagrodzenie tych pracowników,

ustalone w formie ryczałtów uzależnionych od kategorii osobistego zaszeregowania przez spółdzielnię. Najniższa podstawa wymiaru składek odpowiadała półtorakrotnej kwocie najniższego wynagrodzenia miesięcznego pracowników gospodarki uspołecznionej. W razie zatrudnienia w niepełnym wymiarze czasu pracy, kwotę ryczałtu ustaloną stosownie do w/w zasad zmniejsza się proporcjonalnie do wymiaru czasu pracy ustalonego w umowie. Na wniosek pracownika, zarząd spółdzielni mógł podwyższyć kwotę ryczałtu. Od 01.01.1990r. według Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia z dnia 29.01.1990r. w sprawie wysokości i podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne, zgłaszania do ubezpieczenia społecznego oraz rozliczania składek i świadczeń z ubezpieczenia społecznego podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne pracowników zatrudnionych w spółdzielczych zakładach usługowych prowadzonych na zasadach zryczałtowanego rozrachunku stanowił miesięcznych dochód bieżąco zadeklarowany za zgodą pracownika przez zarząd spółdzielni, nie niższy jednak od kwoty odpowiadającej 60% przeciętnego wynagrodzenia.

Biegła wskazała, iż składki za okres styczeń – luty 1990r. ustalane były na podstawie przeciętnego wynagrodzenia z III kwartału 1989 roku, które wynosiło 207.707zł a 60% tego wynagrodzenia to kwota 124.624zł. Składki na ubezpieczenie za miesiąc marzec - maj 1990r. były ustalane na podstawie przeciętnego wynagrodzenia z IV kwartału 1989r., które wynosiło 437.506zł a 60% tego wynagrodzenia to kwota 262.504 zł. Składki za okres czerwiec – sierpień 1990r. ustalało się na podstawie przeciętnego wynagrodzenia z I kwartału 1990r., które wynosiło 731.214 zł a 60% tego wynagrodzenia to kwota 438.728 zł. Składki za okres wrzesień - listopad 1990r. ustalało się na podstawie przeciętnego wynagrodzenia z II kwartału 1990r., które wynosiło 906.800zł a 60% tego wynagrodzenia to kwota 544.080 zł.

Mając na uwadze powyższe ustalenia biegła wyliczyła wysokość wynagrodzenia odwołującego w okresie od 01.02.1984r. do 30.09.1990r.

W opinii biegła wyliczyła też podstawę wymiaru emerytury odwołującego Wskazała, iż podstawę wymiaru i renty stanowi ustalona przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę lub rentę.

H. G. wskazała, iż najkorzystniejszą wersją będzie przyjęcie do wyliczeń podstawy wymiaru składki z 20 lat kalendarzowych przypadających przed rokiem złożenia wniosku, wybranych z całego okresu ubezpieczenia. Wskazała też, że:

- według założeń wariantu I wersja I opinii wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wynosi 60,21 %, podstawa wymiaru wynosi 1.854,97 zł,
- według założeń wariantu II wersja I opinii wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wynosi 59,44 %, podstawa wymiaru wynosi 1.831,25 zł,
- według założeń wariantu I wersja II opinii wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wynosi 59,40 %, podstawa wymiaru wynosi 1.830,02 zł,
- według założeń wariantu II wersja II opinii wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wynosi 58,62 %, podstawa wymiaru wynosi 1.805,99 zł.

H. W. ostatecznie domagał się przyjęcia wyliczeń według wariantu I wersji I.

W ocenie Sądu rozstrzygając niniejszą sprawę należy jednak przyjąć wyliczenia biegłej według wariantu II wersji I.

Sąd podziela w całości opinię H. G.. Została ona bowiem wydana w oparciu o całość dostępnej dokumentacji osobowej i płacowej H. W.. Wyliczając kwoty wynagrodzeń w Przedsiębiorstwie (...) w M. M.. biegła uwzględniła stawki zaszeregowania odwołującego, wynikające z umowy o pracę i angaży znajdujących się w aktach osobowych oraz karty wynagrodzeń z lat 1981-1984. Zdaniem Sądu biegła prawidłowo uwzględniła stawki osobistego zaszeregowania

odwołującego, przyjęła też te nieobecności spowodowane zwolnieniem lekarskim, które wynikają z akt osobowych. Z akt osobowych odwołującego nie wynika natomiast, aby korzystał on z urlopów bezpłatnych,

Wyliczając wynagrodzenie w Spółdzielni Pracy (...) w M. M., biegła uwzględniła zaś dokumentację złożoną do akt ZUS: świadectwa pracy, umowy o pracę i szczegółowe warunki pracy, w których wskazano wynagrodzenie miesięczne odwołującego.

W ocenie Sądu sporządzona w sprawie opinia biegłej jest szczegółowa, wyczerpująco uzasadniona i logicznie powiązana ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym. Wskazuje również regulacje prawne dotyczące zasiłku chorobowego, wynagrodzeń i podstawy wymiaru składek.

Zdaniem Sądu stanowisko organu rentowego, zgodnie z którym zatrudnienie na podstawie spółdzielczej umowy o pracę nie mieści się w pojęciu stosunku pracy nie znajduje uzasadnienia w przepisach kodeksu pracy. Zgodnie z art. 77 § 1 kp stosunek pracy między spółdzielnią pracy a jej członkiem nawiązuje się przez spółdzielczą umowę o pracę. Zgodnie zaś z art. 77 § 2 kp stosunek pracy na podstawie spółdzielczej umowy o pracę reguluje ustawa – prawo spółdzielcze, a w zakresie nie uregulowanym odmiennie tą ustawą stosuje się odpowiednio przepisy kodeksu pracy. Z treści cytowanych przepisów wynika więc jednoznacznie, że na skutek zawarcia spółdzielczej umowy o pracę, członka spółdzielni ze spółdzielnią łączy stosunek pracy. Tak powstały stosunek pracy charakteryzuje się ścisłym związaniem ze stosunkiem członkostwa w spółdzielni. Cechą charakterystyczną spółdzielczej umowy o pracę jest większa niż przy zwykłej umowie o pracę ochrona trwałości stosunku pracy i obowiązek pozostawania stron umowy w spółdzielczym stosunku pracy, co wynika z art. 182 § 1 ustawy z dnia 16.09.1982r. Prawo Spółdzielcze, zgodnie z którym spółdzielnia i członek spółdzielni mają obowiązek pozostawania ze sobą w stosunku pracy. Zważywszy na powyższe należy uznać, że odwołujący w okresie od 01.02.1984r. do 30.09.1990r. pozostawał w stosunku pracy ze Spółdzielnią Pracy (...) w M. M., dlatego można uwzględnić osiągnięte tam wynagrodzenie.

Zdaniem Sądu ustalając wysokość wynagrodzenia osiągniętego w Przedsiębiorstwie (...) w M. M., należy przyjąć wyliczenia zawarte w wariantcie II wersji I. Kwoty te zostały wskazane na stronie 18 opinii (k. 42a.s.).

Wariant II uwzględnia z kart wynagrodzeń tylko te składniki wynagrodzenia, które były dokładnie opisane i w związku z tym na można było ocenić, czy dana kwota podlegała oskładkowaniu. W wariantcie tym biegła do wyliczeń nie przyjęła składników określonych w kartach jako: (...), (...i(...))Ponieważ nie wiadomo, z jakiego tytułu kwoty tak opisane zostały wypłacone, nie można ustalić, czy stanowiły one podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne.

Ustalając wynagrodzenie H. W. w 1979r. i 1980r., gdy otrzymywał świadczenia z tytułu niezdolności do pracy Sąd uznał, iż należy przyjąć wyliczenia w wersji I, tj. przy przyjęciu, że odwołujący otrzymywał premię w wysokości wskazanej w angażu, liczoną od płacy zasadniczej. Wprawdzie za lata 1979-1980 nie ma kart wynagrodzeń, lecz są akta osobowe H. W.. Wynika z bezsprzecznie, iż w okresie bezpośrednio poprzedzającym okres zwolnień lekarskich odwołujący miał przyznaną premię w wysokości 10% wynagrodzenia. Należy wobec tego uznać, iż była mu ona wypłacana. Biegła wyliczyła też wysokość wynagrodzenia zasadniczego.

Przy przyjęciu wynagrodzeń odwołującego w wariantcie II wersji I najkorzystniejszym dla niego WWPW będzie wskaźnik wyliczony przy przyjęciu przeciętnej podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 20 lat kalendarzowych: od 1970r. do 1987r. i od 1996r. do 1997r., tj. 59,44%.

Kwoty wynagrodzeń przyjęte do wyliczenia tego WWPW przedstawiają się następująco:

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd zmienił zaskarżoną decyzję i od 16.08.2013r. przeliczył H. W. emeryturę przy przyjęciu przeciętnej podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 20 lat kalendarzowych: od 1970r. do 1987r. i od 1996r. do 1997r. i WWPW 59,44%. Ponieważ odwołujący domagał się przyjęcia wynagrodzeń w wariantcie I wersji I, które były wyższe, Sąd oddalił odwołanie w zakresie przyjęcia tych kwot. Do wyliczeń należy zaś, zgodnie z wnioskiem przyjąć lata 1984-1985, zamiast lat 2010 i 2011.

Sąd uznał, iż przeliczenie powinno nastąpić od 16.08.2013r., tj. od początku pobierania emerytury. Składając wniosek o emeryturę H. W. złożył już bowiem uzyskane z archiwum poświadczone za zgodność z oryginałem kserokopie kart wynagrodzeń z Przedsiębiorstwa (...) w M. M.. za lata 1981-1984 oraz legitymację ubezpieczeniową. Nadto złożył świadectwo pracy z zakładu (...), w którym wskazano jego wynagrodzenie. Organ rentowy wydając w dniu 16.09.2014r. decyzję przyznającą mu emeryturę nie uwzględnił kwot z kart wynagrodzeń za lata 1982 i 1984, chociaż mógł domagać się od odwołującego dodatkowych wyjaśnień, jeśli miał wątpliwości, czy te karty dotyczą jego osoby, nadto za pozostały okres zatrudnienia w zakładzie (...) przyjął minimalne wynagrodzenie. Odwołujący już z wnioskiem o emeryturę złożył też świadectwo pracy za okres zatrudnienia w Spółdzielni Pracy (...) w M. M., spółdzielczą umowę o pracę, oraz dokumenty dotyczące wysokości wynagrodzeń otrzymywanych w tej Spółdzielni. Kwoty tam widniejące nie zostały jednak uwzględnione przez ZUS, który błędnie stanął na stanowisku, iż H. W. z w/w Spółdzielnią nie łączyła umowa o pracę.

Wszystkie powyższe dokumenty stanowiły w niniejszym postępowaniu podstawę do wydania opinii przez biegłą H. G., dlatego Sąd uznał, iż przeliczenie emerytury powinno nastąpić od dnia przyznania odwołującemu emerytury.

Z tych względów orzeczono jak w sentencji w oparciu o art. 477¹⁴ § 1 i 2 kpc.